

BONT IN DE ZOMER

(MIDSUMMER MINK)

Komedie in drie bedrijven

door

PETER COKE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BONT IN DE ZOMER - MIDSUMMER MINK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER COKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1965 by Peter Coke

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Brigade Generaal Albert Rayne, C.B., C.M.G., M.V.O.

Alice, Lady Miller

Miss Nanette Perry

Miss Elizabeth Hatfield

Dame Beatrice Appleby

Lily Thompson

Ted

Michael Hogen

Chris

Madame Chambert

Inspecteur Wilson

EERSTE BEDRIJF: Een middag in de zomer

TWEEDE BEDRIJF: Zes weken later, s 'morgens.

DERDE BEDRIJF: Zes weken later, s 'avonds

Plaats van handeling: Het stuk speelt zich af in de zitkamer van de flat van Dame Beatrice, grenzend aan Albert Hall.

DECOR:

De zitkamer van Dame Beatrice maakt deel uit van een flat op de tweede verdieping van een ouderwets flatgebouw dat grenst aan Albert HO. Het is een gezellige, wat ouderwets ingerichte kamer, vol met goed meubilair (inclusief een grootvaders klok), snuisterijen en diverse souvenirs van buitenlandse reizen. Er zijn twee ingangen; een kleine deur vooraan links, die leidt naar de slaapkamer van Dame Beatrice, en dubbele deuren, nét iets rechts van het midden (achteraan), die leiden naar de hal en de doorgang naar de rest van het appartement. Direct aan de overkant van de hal is de voordeur van de flat, die leidt naar de gemeenschappelijke gang. Deze deur heeft een Yaleslot en een brievenbus. Achteraan links, grote erkerramen, die uitkijken op het park. Het [Albert Memorie] is in de verte zichtbaar. Vooraan rechts zit de open haard, met daarin een ouderwets straalkachel, dat niet aan is. Boven de schoorsteenmantel hangt een schilderij met een scharnier. Dit schilderij houdt een kleine kast verborgen. Voor de open haard staat een leunstoel, met daar tegenover, rechts-

midden, een ouderwetse lage bank zonder leuning met een tafel ervoor. Achteraan rechts staat een dressoir, met een kleine stoel links ervan. De klok staat links van de dubbele deuren met daarnaast links een kleine stoel. In de erker staat een bloementafeltje. Verborgen door de raamkast is een houten bak bevestigd aan een touw. De bak kan naar beneden of naar boven gehaald kan worden door middel van een katrol. Achteraan links-midden staat een grote tafel met een krukje eronder, en verder naar voren een leunstoel. Naast de slaapkamerdeur (vooraan) staat een bureau met een bureaustoel, en achter het bureau zijn boekenplanken tegen de muur gemaakt. Aan de andere kant van de slaapkamerdeur (achteraan) staat een zuil, met een verborgen kastje in de plint. In de hal staat een kapstok. Drie hangplanten zijn vastgemaakt aan de bak in de erker, en zijn zichtbaar als de bak omhoog getrokken wordt. Een tekenplank staat op de tafel, links-midden, met een kaart van Londen erop geprikt, waarop pijlen en gekleurde vlaggetjes zijn geprikt, en waarop verscheidene routes gemarkeerd zijn in verschillende kleuren verf. Op het krukje staan collectebussen, en kartonnen presenteerbladen met vlaggen met spelden erdoor. Op het tafeltje bij de lage bank staat de kookwekker van de generaal, het klembord en een pen.

EERSTE BEDRIJF

Als het gordijn opengaat zit brigadegeneraal Albert Rayne, ongeveer zeventig, maar nog steeds met een militaire houding, netjes en charmant, behalve bij de veelvuldig voorkomende gelegenheden dat hij kwaad wordt, onderuitgezakt in de leunstoel, vooraan rechts, te dutten. De wekker gaat af. Hij gaat vlug rechtop zitten.

Generaal: Ja, ja, ik heb het gehoord. *(hij kijkt rond, realiseert zich dat er niemand is en vermant zich)* Oh, *(hij loopt naar de tafel bij de lage bank, zet de wekker stop en pakt het klembord en de pen op. Hij kijkt op zijn horloge, controleert de positie op de kaart, en dan rent hij, duidelijk ontdaan, naar de voordeur en tuurt naar buiten. Teleurgesteld roept hij door de gang, naar rechts)* Lily!

Lily: *(achter)* Wat is er?

Generaal: Is er nog niemand terug?

Lily: *(achter)* Nee, tenzij ze door het raam naar binnen gevlogen zijn. *(de generaal kijkt weer snel hoe laat het is, loopt naar de erker, achteraan links, pakt de veldkijker van het planten tafeltje en kijkt erdoor naar buiten. Hij is nog meer opgewonden als hij de veldkijker teruglegt, zich haast naar het bureau, de telefoon pakt en een nummer draait)*

Generaal: *(aan de telefoon)* Spreek ik met Swan en Edgars, Piccadilly Circus? *(hij luistert)* U spreekt met generaal Rayne... *(geïrriteerd)* Ik wil geen enkele afdeling. Ik wil weten of jullie nog steeds dames in jullie portiek hebben. *(hij luistert en antwoordt geërgerd)* Ik probeer niet lollig te zijn, mevrouw! Een van de verzamelpunten van onze Speldjesdag is in jullie portiek: wordt die nog steeds bemand? *(hij luistert)* Nou, kunt u niet even gaan kijken? *(er wordt opgehangen)* Hé, wacht even! *(hij gooit de hoorn ook neer)* Heks! *(hij is laaiend. Er wordt twee keer kort gebeld aan de voordeur. Hij haast zich naar de voordeur en roept naar Lily)* Laat maar, ik ga wel. *(hij opent de voordeur. Alice, Lady Miller, komt binnen. Met veel hulp van de kapper en van make-up slaagt ze erin er jonger uit te zien dan haar gevorderde leeftijd. Ze is altijd erg keurig, en heel vlug en lenig, alhoewel ze met behulp van een sierlijke wandelstok loopt, Haar scherpe manier van spreken verbergt haar geamuseerde en vrolijke levensvisie niet. Ze draagt een collectebus, een presenteerblad met vlaggen - en een paraplu. Deze gooit ze naar de generaal, die hem aan de kapstok hangt. Dan gaat hij rechts van haar staan)*

Alice: Ik ga nooit de straat meer op! Die ruwheid, dat bedrog en die gemeenheid! Zelfs mensen die ik kende, speelden het klaar me niet te zien. *(ze doet haar presenteerblad af en zet dat met de collectebus op het krukje onder de tafel, links midden)*

Generaal: *(beschuldigend)* Je hebt me niet gebeld om je positie door te geven, om vijftienhonderd uur, Alice.

Alice: *(doet haar natte regenjas uit en geeft die aan hem)* Probeer jij maar eens om met een presenteerblad met vlaggen voor je buik, een collectebus in de hand en een paraplu boven je hoofd in een telefooncel te komen.

Generaal: *(geïrriteerd, brengt de jas naar de kapstok)* Maar niemand van jullie heeft gebeld: ik wist helemaal niet waar ik versterking heen moest sturen, of nieuwe vlaggen. *(hij loopt naar de open haard)*

Alice: Aan mijn collectebus te horen *(ze schudt met de halflege bus)* waren er al te veel van beiden. *(ze gaat vooraan links van de tafel links-midden zitten, opent haar tas en kijkt of haar make-up nog netjes is)* Oh, wat een rotdag. Ik denk dat mijn artrose mij zal beletten om morgen zelfs maar te wankelen. *(we horen een sleutel in de voordeur, en Nan - juffrouw Nanette Party - een magere, hoekige vrouw van middelbare leeftijd, met enthousiasme en een diepe, warme stem - komt binnen. Ze wordt gevolgd door Hattie - juffrouw Elizabeth Hatfield - een klein, dun, zenuwachtig, slordig, vogeltje. Beiden hebben ze regenjassen aan en plastic regenkapjes op, ze dragen collectebussen en hebben de presenteerbladen om hun nek hangen)*

Nan: *(neemt de sleutel uit het slot)* Als ik vijf pond heb, eet ik mijn hoed op.

Hattie: *(passeert Nan, loopt naar de tafel, links-midden, en zet haar presenteerblad en collectebus erop)* Ik denk dat ik nooit meer zal kunnen eten. Wat een vreselijk vermoeiende dag.

Nan: *(gaat rechts van de tafel, links-midden, staan en zet haar presenteerblad en collectebus op het krukje)* Hoe is het u vergaan, Lady Miller?

Alice: De meesten drukten hun bijdrage er zo slinks in, dat ik niet kon zien wat het was. Ik heb waarschijnlijk voornamelijk knopen.

Hattie: Oh, vast niet.

Generaal: *(boos, staat bij de open haard met het klembord)* Waarom zijn jullie samen terug gekomen? U moest om veertienhonderd dertig uur eindigen bij Marble Arch, juffrouw Parry. En u bij Hyde Park Corner om vijftien-uur-vijftien, juffrouw Hatfield.

Hattie: *(loopt achter Nan langs naar de lage bank en doet haar jas uit)*

en sjaal af) Het spijt me, generaal, maar ik snap gewoonweg niks van die spoorwegtijden. *(Nan doet haar regenjas uit en hoed af)*

Generaal: *(uitbarstend)* Het heeft niks te maken met de Spoorwegen! Het is het normale Militaire Systeem.

Alice: Het normale Militaire Systeem is te ingewikkeld voor normale mensen, Bertie.

Generaal: Flauwekul. De beste resultaten op ieder gebied kunnen alleen maar bereikt worden door orde en discipline. *(streng, tegen Hattie)* En je stipt houden aan de plannen die ik voor vandaag uitgestippeld heb. *(Nan geeft Hattie haar jas en hoed. Hattie legt die, en die van haarzelf op de stoel rechts van de dubbele deuren)*

Nan: *(tot rust brengend)* Ze waren prima, generaal; maar we vonden dat we beter samen konden jagen.

Generaal: *(furieus)* Maar dat was de planning niet! Wat heeft het voor nut om precieze timing en routes uit te zetten... *(de generaal wordt onderbroken door een serie van korte belletjes aan de voordeur. Nan gaat achter de tafel links-midden staan. Ze draaien zich allemaal om, richting deur. We horen een sleutel in het slot, en Bee - Dame Beatrice Appleby komt binnenstormen. Ze is charmant, vol enthousiasme, heeft een vitale persoonlijkheid, en is van middelbare leeftijd. Ze is gekleed voor het weer en ze heeft een presenteerblad met vlaggen en een collectebus bij zich)*

Bee: *(trionfantelijk, komt binnen en loopt naar het midden)* Nat tot op het bot, maar mijn busje vol!

Hattie: *(gaat rechts van Bee staan)* Dame Beatrice, wat knap.

Alice: *(staat op om Bee met haar blad en collectebus te helpen, die ze op het krukje zet onder de tafel links-midden)* Hoeveel heb je er zelf in gedaan?

Bee: Maar een halve kroon. In kleingeld, moet ik toegeven, maar ik wilde van start gaan met een goed rammelende bus.

Generaal: Ik hoop, dat je de mensen niet lastig gevallen hebt. Het Hoofdkwartier heeft duidelijke richtlijnen gegeven dat we het publiek niet lastig mochten vallen.

Bee: Natuurlijk heb ik ze lastig gevallen! Als ik dat niet gedaan had, zou ik niks gekregen hebben. *(doet haar regenjas uit)* Iedereen die maar in de buurt kwam kreeg een vlag opgeplakt; alsof ze de Mount Everest waren. *(Hattie pakt Bee's regenjas, hangt deze aan de kapstok, komt weer binnen en gaat achteraan rechts-midden staan)*

Alice: *(gaat links-midden zitten)* Hoe komt het toch dat wetsovertreders altijd succes hebben in het leven? Ik houd me aan de regels, en wat is mijn beloning? Een halflege bus en een artrose

van hier tot Tokio.

Bee: *(doet haar handschoenen uit en legt ze, samen met haar handtas, op de tafel bij de lage bank)* Ja, arme lieverds. We hebben iets nodig om op te vrolijken. *(loopt naar de deur)* Lily!

Lily: *(achter)* Ja, ik weet 'et. Maak een kan punch met hete rum. *(Lily komt binnen met een dampende kan, vijf mokken en een paar schoenen en een handdoek onder haar arm. Lily - Lily Thompson - is een opgewekt, buitengewoon knap meisje met een licht cockney accent, (te imiteren door alle "H's" weg te laten. Vert.) die hen allemaal plaagt en verwent als kleine kinderen. Maar haar genegenheid voor hen speciaal voor Bee is altijd erg duidelijk. Lily gaat rechts van Bee staan)* Ier is 'et al.

Bee: Flinke meid. *(Lily gaat achter de tafel, links-midden, staan. Nan, links van haar, maakt ruimte voor het dienblad op de tafel)*

Lily: Ik ben niet voor niets al vijf jaar bij jullie, lieverd. Dus ik zal onder'and wel weten wat u en de kostgangers het liefst 'ebben na 'et collecteren.

Nan: *(voor de honderdste keer)* Geen 'kostgangers', Lily; alsjeblieft.

Lily: 'Betalende gasten', dan. Die niet genoeg betalen.

Bee: *(gaat aan linkerkant op de bank zitten, waarschuwend)* Lily! *(de generaal gaat bij de open haard zitten)*

Lily: Nou, ik wil wel wedden, dat geen enkele andere 'ospita 'ete punch serveert voor vijf en tachtig shilling per week.

Alice: Vijf en tachtig shilling maar? Ik denk dat ik hier ook maar intrek.

Bee: Ik heb je de eetkamer aangeboden, voordat Bertie hem nam.

Alice: Ik zit liever in een hotel. Ik zal nooit een andere man vinden, als ik niet geregeld verkas.

Lily: Wilt u inschenken, Miss Parry, lieverd. *(ze knielt links van Bee met de handdoek en schoenen. Hattie pakt de jassen van de stoel rechts van de deuren en brengt ze naar de hal. Nan, schenkt drie bekers vol. Alice staat op, gaat links van haar stoel staan en loopt rond naar links van de tafel, voor haar drankje. Tegen Bee)* Kom op... geef me je voeten.

Bee: Nee, nee.

Lily: Ja, ja; kom op, doe niet zo ondeugend. *(het lukt haar om Bee's schoenen uit te trekken, haar voeten te wrijven met de handdoek en de andere schoenen aan te doen)* is 'et goed gegaan?

Bee: Niet slecht, als je nagaat wat voor weer het is. *(Hattie komt binnen en gaat rechts van Nan staan)*

Nan: Ik ben bang dat ik niet veel in mijn bus heb. Maar ik heb vanmorgen meer dan een uur gemist omdat mijn voordracht leerling weer te laat was.

Hattie: Deed ze het al iets beter?

Nan: *(gaat links van Bee staan, met twee drankjes)* Slechter. Ik heb de hele les geprobeerd om het arme rund het verschil te laten horen tussen: *(declameert)* "Ik word de Mei-koningin, moeder, ik word de Mei-koningin," en "ik word de Meikoningin, moeder; ik word de Mei-koningin." Het is toch overduidelijk, of niet? *(ze geeft Bee haar drankje)*

Bee: *(dubbelzinnig)* Mooi gezegd. *(Nan loopt achter de bank langs naar de generaal met zijn drankje)*

Generaal: Geen wonder dat u het lichtend voorbeeld van de amateur toneelvereniging bent, juffrouw Parry.

Nan: Dankuwel, generaal. *(ze loopt achter de bank langs, naar het midden)* Maar u kunt binnenkort echt iets te zien krijgen... ik ben aan het hengelen naar de rol van Lady Macbeth.

Alice: *(met een dubbelzinnige betekenis)* Dan zullen we zeker iets te zien krijgen. *(Nan loopt naar de tafel en schenkt twee drankjes in)*

Bee: *(gehaast)* Hoe ging het met de inzameling hier op de flat, Bertie?

Generaal: Slecht. Sommigen deden zelfs niet open... alhoewel ik er al voor tien uur was.

Lily: Ze worden verstandig... je overdrijft 'et. 'Et moet zo'n beetje de vijfde keer zijn dit jaar, dat je die ronde 'ebt gemaakt.

Hattie: *(dringend, loopt naar midden-achter)* Er zijn zoveel instellingen, die geld nodig hebben, Lily.

Generaal: Maar ik heb de filmster wel te pakken gekregen.

Nan: Die met die opzichtige flat aan het eind van de gang? Heel goed!

Generaal: Ze stond op het punt naar Venetië te vertrekken, dus ze kon me niet ontwijken.

Alice: *(gaat voor de tafel, links-midden, zitten)* Hoeveel heb je van haar losgekregen?

Generaal: *(nors)* Twee shilling.

Hattie: *(ontzet)* Maar twee shilling?

Bee: Dat is een belediging. In de krant staat dat ze meer dan tienduizend gekregen heeft voor haar laatste film.

Generaal: Gemene, kleine heks.

Bee: Ik heb nog met het idee gespeeld, haar te vragen om te helpen met onze arme familie in Peckham.

Alice: Dan mag je haar ook wel vragen of ze kan bewijzen dat ze kan acteren.

Bee: *(nadrukkelijk)* We moeten wat nieuwe manieren bedenken om de kas te spekken.

Generaal: Als dat zou kunnen.

Alice: Ja; ik wil zo snel mogelijk een plan maken om de mensen te

helpen die van die ontoereikende pensioentjes moeten leven.

Nan: *(loopt naar vooraan links, achter het bureau; peinzend)* Er moet een manier zijn om geld te krijgen van mensen, die wel wat kunnen missen.

Lily: *(opstaand, waarschuwend)* Zo dacht ik ook en daardoor kwam ik in Olloway terecht, juffrouw Parry.

Bee: Lily..... we hebben afgesproken dat we het nooit over jouw.. oproep zouden hebben.

Lily: *(teder)* Ik weet 'et, lieverd. En ik kan nooit dankbaar genoeg zijn voor alles wat u voor me gedaan 'ebt sinds...

Bee: *(glimlacht naar haar)* Het werkt naar twee kanten, lieve Lily.

Lily: *(zacht)* Dank je. *(tegen Nan)* Maar ik wilde alleen maar pakken, wat de mensen best konden missen, juffrouw Parry. Maar op een of andere manier kijkt men daar toch anders tegenaan. *(plotseling)* Zeg alsjeblieft geen woord 'ierover tegen mijn nieuwe vriendje! *(kijkt op haar horloge)* Oh! Ik moet vliegen en zorgen dat ik er een beetje toonbaar uitzie. *(loopt naar de deur met de handdoek en Bees schoenen)* 'IJ komt zo langs.

Alice: Wat spannend, Lily.

Nan: Alweer een nieuwe? Je hebt altijd nieuwe vriendjes.

Lily: Ja, dat is 'et probleem... 'et is nooit een blijvertje.

Hattie: *(achter de tafel, linksmidden, links van Lily)* Hoe ziet hij eruit, Lily?

Lily: Nou, tot nu toe 'eb ik hem alleen nog maar in 'et donker gezien. Maar ik 'eb goede 'oop! *(ze geeft ze een vette knipoog; ze vertrekt, sluit de deur)*

Bee: *(teder)* Ik hoop dat hij aardig is; ze verdient een goede echtgenoot.

Hattie: Dat doet ze zeker.

Generaal: *(gaat naar de tafel bij de bank)* Zestien-uur-achtentwintig. *(draait zijn wekker op)* ik zal de wekker zetten, voordat ik het vergeet. *(raadpleegt zijn lijst)* Mevrouw Spanager van hiernaast had haar collectebus hier om vijftienhonderd uur zullen brengen. Waarom heeft ze dat in hemelsnaam niet gedaan?

Nan: *(loopt naar achteraan links, naar de deur. Zet haar beker op tafel als ze langsloopt)* Het arme ding heeft waarschijnlijk een warm bad genomen en is daarna haar bed in gedoken. Ik zal eens even gaan kijken. *(Nan vertrekt, laat de voordeur openstaan)*

Hattie: Het zal mij benieuwen of mevrouw Spanager succes heeft gehad.

Bee: Waarschijnlijk wel. Er zijn maar weinig mensen die haar grappige Zuid-Amerikaanse accent kunnen weerstaan.

Generaal: Ik kan dat Amerikaanse gerebbel onmogelijk verstaan.
(opeens horen we nan's stem vanaf de overloop, luid en dringend)

Nan: (achter) Nee, nee! Wacht eens even. Hier! Jij! Meneer!

Hattie: Wat is dat? (de generaal gaat rechts van de deur staan. Alice staat op. Bee loopt naar de open haard en zet haar beker op de schoorsteen. Ze draaien zich allemaal richting voordeur. Nan komt, verbaasd kijkend, binnen. Ze draagt een groot pak in bruin papier met een touwtje erom. Ze gaat midden vooraan staan. De generaal sluit de dubbele deuren en loopt naar vooraan, rechts-midden)

Bee en Alice: (tegelijk) Wat is dat? Wat is er gebeurd?

Nan: Heel apart. Een vreemde vent kwam de hoek om, duwde me dit in mijn armen en rende weg.

Bee en generaal: (tegelijk) Wat voor een man? Zei hij wat?

Nan: We mochten het niet openen... hij zou binnen een paar minuten terug zijn.

Hattie: (schel; rent naar Nan, vooraan op het toneel) Zet neer, zet neer!

Nan: (zet het snel op de leunstoel, vooraan links) Waarom?

Hattie: (rechts van Nan) Misschien is het een bom.

Bee: Doe niet zo idioot; waarom zou iemand haar een bom geven?

Hattie: Mensen geven elkaar wel eens bommen.

Generaal: Niet aan iemand als juffrouw Parry.

Nan: (verontwaardigd) Ik zou niet weten waarom niet. (de wekker loopt af. Hattie stapt gillend weg van het pakje)

Generaal: (gaat de wekker afzetten) Het is de wekker maar. (hij gaat rechts van Hattie staan) Het moet onderzocht worden. (hij blijft staan)

Alice: (beweegt niet) Hoe eerder hoe beter.

Hattie: Misschien moeten we de politie bellen.

Nan: Onzin. (blijft staan) Ik zal wel eens even kijken.

Alice: Heeft hij niet gezegd, dat we eraf moesten blijven?

Generaal: (streng) Als mensen verdachte pakjes dumpen, hebben we het recht om voorzorgsmaatregelen te nemen.

Hattie: Maar als het nou eens gevaarlijk is? (ze kijken er allemaal bezorgd naar)

Generaal: (nijdig) Gevaarlijk of niet, we kunnen er niet allemaal omheen staan draaien als een stel ouwe wijven. (dapper) Achteruit iedereen! Ik zal het wel even doen. (hij nadert het pakje voorzichtig. Hattie gilt plotseling en rent naar de dubbele deuren. Iedereen reageert) Juffrouw Hatfield!

Hattie: Ik ren niet weg. Ik pak alleen dit even... (ze pakt een klein kledingje) voor het geval er iets gedoofd moet warden. (Hattie rent

naar rechts van Nan, die achter de leunstoel staat, en gaat klaar staan met het kleedje. De generaal trekt het touwtje los met zijn pen, en trekt het papier weg. Een lange bontmantel komt tevoorschijn)

Nan: Allemensen!

Alice: *(gaat links van de leunstoel staan)* Een bontmantel?

Bee: *(gaat rechts van de generaal staan)* Een nerts mantel!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto